

คอลัมน์ “จากท่าพระจันทร์ถึงสนามหลวง”

ผู้จัดการรายวัน ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 11 กรกฎาคม 2545

พอล ครูกแมน กับยอร์จ บุช จูเนียร์

รังสรรค์ ณะพรพันธุ์

ยอร์จ บุช จูเนียร์ ปราชัยในตลาดหลักทรัพย์ Wall Street เมื่อวันอังคารที่ 9 กรกฎาคม 2545 แสดงความปรี๊ดกว่า ประชาชนชาวอเมริกันอาจเสื่อมศรัทธาในระบบทุนนิยมเสรี เนื่องเพราะการล้มละลายของบริษัทยักษ์ใหญ่บริษัทแล้วบริษัทเล่า อันเป็นผลจากการตกแต่งบัญชี ประพจน์มิชอบ และข้อโกงของผู้บริหาร บุชเสนอให้มีการแก้ไขกฎหมายเพื่อลงโทษทางอาญาผู้บริหารบริษัทเหล่านั้น พร้อมทั้งเทศนาเรื่องบรรษัทภิบาล (Good Corporate Governance)

พอล ครูกแมน (Paul Krugman) ศาสตราจารย์ ‘ปากหมา’ แห่ง M.I.T. ไม่เคยเรียกบุชว่าเป็นอัปรีชชน แต่ครูกแมนก็ทนมิได้กับประพจน์กรรม ‘มือถือสาป ปากถือศีล’ ของบุช ใครก็ตามที่ชมการถ่ายทอดโทรทัศน์การปราศรัยของบุชในตลาดหลักทรัพย์ Wall Street อาจหลงคิดว่า บุชเป็น Good Guy ใครเล่าจะคิดว่า คนที่มีหน้าตาดูซื่อๆ และเทศนาเรื่องบรรษัทภิบาลด้วยความเชื่อมั่น กำลังสวมหน้ากาก หากถอดหน้ากากออก ก็เห็นตัวตนที่แท้จริง ซึ่งมีได้แตกต่างจากผู้บริหาร Enron และ World.com แต่คนที่อยู่ในเผ่าพันธุ์เดียวกับผู้บริหาร Enron และ World.com นี้มีชื่อหรือ ที่กำลังเรียกร้องให้ผู้บริหารบริษัททั้งหลายมีบรรษัทภิบาล ทั้งๆที่เขาควรจะเรียกร้องตนเองมากกว่าเรียกร้องผู้อื่น

ครูกแมนรู้เห็นเช่นชาติและรู้เท่าทันบุช ชนิด ‘ไก่อเห็นตีนงู งูเห็นนมไก่’ ครูกแมนจึงเขียนบทความเรื่อง “Succeeding in Business” ดักคอบุชเมื่อวันอาทิตย์ที่ 7 กรกฎาคม 2545 โดยที่ก่อนหน้านั้นเปิดโปงบุชในบทความเรื่อง “Everyone Is Outraged” เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม ศกเดียวกัน ทั้งสองเรื่องตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ *The New York Times*

ในปี 2529 ยอร์จ บุช จูเนียร์ ผู้มีปริญญา M.B.A. มีตำแหน่งเป็น C.E.O. ในบริษัทประกอบธุรกิจพลังงานเล็กๆชื่อ Spectrum 7 แต่บุชต้องถือนักบริหารชั้นเลว เพราะ Spectrum 7 ขาดทุน บุชรอดตัวเนื่องจาก Harken Energy Corporation ซึ่งประกอบธุรกิจพลังงานในรัฐเท็กซัสเข้ามาซื้อกิจการ Harken Energy Corp จ่ายเงินซื้อถึง 2 ล้านดอลลาร์อเมริกัน อันเป็นราคาที่สูงกว่าพื้นฐานที่เป็นจริง ทั้งนี้เข้าใจกันว่า Harken Energy Corp ต้องการสถาปนาความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์กับตระกูลบุช เพราะเวลานั้น พ่อของบุชเป็นใหญ่ในแผ่นดินสหรัฐอเมริกา

เมื่อ Spectrum 7 ถูกครอบงำโดย Harken Energy Corp บุชตามเข้าไปเป็นกรรมการบริหารด้วย Harken Energy Corp มีปัญหาการขาดทุน แต่สามารถซ่อนเร้นปัญหาด้วยการขายบริษัทลูกชื่อ Aloha Petroleum ในปี 2532 ในเวลานั้น บุชนอกจากดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารแล้วยังร่วมอยู่ในคณะกรรมการตรวจสอบภายในด้วย

Harken Energy Corp ใช้วิธีการซื้อฉลในการกลบตัวเลขการขาดทุน กลุ่มผู้บริหาร Harken Energy Corp ยืมเงินจากบริษัทของตนมาซื้อ Aloha Petroleum ด้วยราคาสูงกว่าพื้นฐานที่เป็นจริง อันเป็นผลให้ Harken Energy Corp มีกำไรจากการขายบริษัทดังกล่าวถึง 10 ล้านดอลลาร์อเมริกัน ซึ่งตกประมาณ 75% ของผลขาดทุนในปี 2532

กลุ่มคนที่ซื้อ Aloha Petroleum พวกกันปั่นราคาหุ้นจนใต้เพดานระดับสูง เมื่อราคาหุ้นสูงได้ทีแล้ว ก็พากันขายหุ้นทิ้ง เพราะคนกลุ่มนี้รู้ดีว่า เป็นราคาที่สูงกว่าพื้นฐานที่เป็นจริงมาก บุชร่วมสังฆกรรมในการหาประโยชน์จากข้อมูลภายใน (Inside Information) ครั้งนี้ โดยขายหุ้นสองในสามที่ถืออยู่ และได้เงิน 848,000 ล้านดอลลาร์อเมริกัน แต่บุชทำแซ่เขื่อนไม่รายงานคณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์ (Securities and Exchange Commission = SEC) กว่าที่จะส่งรายงานก็เป็นเวลาอีก 34 สัปดาห์ต่อมา บันทึกภายใน SEC ระบุว่า บุชกระทำผิดกฎหมาย แต่ไม่มีการลงโทษ เพราะพ่อของบุชเป็นใหญ่ในแผ่นดินสหรัฐอเมริกา

SEC ตรวจสอบพบการให้กู้ยืมเงินและการขาย Aloha Petroleum ชนิดไม่ชอบมาพากลในภายหลัง จึงสั่งให้ Harken Energy Corp ปรับแก้ตัวเลขรายได้ของปี 2532

หนังสือพิมพ์ที่เปิดโปงประพฤติกรรมของบุชมิใช่ใครที่ไหนอื่น หากแต่เป็น *The Wall Street Journal* (March 4, 1995) และ *The Washington Monthly*

บุชพยายามแก้ตัวเรื่องนี้ด้วยเหตุผลต่างๆกัน ในการรณรงค์เลือกตั้งผู้ว่าการมลรัฐเท็กซัสในปี 2537 บุชแก้ตัวว่า SEC ส่งแบบฟอร์มผิดมาให้กรอก เมื่อต้นเดือนกรกฎาคม 2545 อรีเฟลชเชอร์ (Ari Fleischer) โฆษกทำเนียบขาวแก้ตัวว่า เป็นความผิดพลาดของทนายความบริษัท Harken Energy Corp การเปลี่ยนแปลงข้อแก้ตัวมิได้อาศัยศิลปะแห่งมุสาวาทีชั้นยอด ดังที่ครูกแมนกล่าวว่า ข้อแก้ตัวเปลี่ยนจาก 'The dog ate my homework' มาเป็น 'My lawyer ate my homework - four times'

ครูกแมนชี้ให้เห็นว่า บุชมิใช่บุคคลเดียวในคณะรัฐบาลที่ถีบตัวขึ้นมา มีฐานะร่ำรวยด้วยวิธีการอันน่ากังขา โทมัส ไวท์ (Thomas White) และดิค เชนีย์ (Dick Cheney) อยู่ในกลุ่มเดียวกับบุชด้วย

เหตุใดบุขจึงมีความสามารถในการคัดสรรบุคคลที่มีโทษสมบัติเมื่อมองจากสังคม โดยส่วนรวมมาร่วมสังฆกรรมได้ ?

ไม่มีใครตอบได้ดีกว่าตัวบุขเอง

หมายเหตุ

บทความของพอล ครูกแมน ดู

Paul Krugman, "Everyone Is Outraged", *The New York Times* (July 2, 2002)

Paul Krugman, "Succeeding in Business", *The New York Times* (July 2, 2002)